

BAJAI FÜGGETLEN ÚJSÁG

POLITIKAI HETILAP

A bajai függetlenségi és 48-as párt hivatalos közlönye.

Megjelenik minden szombaton.

Szerkesztőség: Főter 434.
Kiadó: ifj. Wagner Antal
könyvkereskedő.

Felelős szerkesztő:
Dr. Szirmai Vidor
ügyvéd.

Főszerkesztő:
Dr. Reich Aladár
orsz. képvis.

Főmunkatársak:
Dr. Nyiraty János
Dr. Valentin Emil

Előfizetési árak:
Egész évre 6 kor. Fél évre 3
kor. Negyed évre 1-50. Egyes
szám ára 12 fillér.

Városi ellenzék.

(Dr. S.) A haladás némely filozofiai elmélet szerint átmenet az egyszerűből az összetettbe.

Mi tehát haladtunk.

A tiszta kormánypártiság primitív ös-korából, a hol férfit, nőt, csecsemőt és aggot egyaránt a kormány támogatása hevített, egy újabb korba evezünk.

Vannak, akik nem kormánypártiak!

Okos ember ezen meg nem ütődhet, valamint azon sem, hogy ezek sokan vannak.

Azt se fájlalja senki se, hogy a politikai ellenzék diadala a városi ellenzék is organizálta.

A városi pártok alakulása közgyűléseinkre egészséges áramlatot hozott.

Nem azzal, hogy az ellenzék mindent megopponál.

Az ellenzék feladata nem abban áll, hogy mindent megopponáljon és nem merül ki az ellenőrzésben.

Eszméket, terveket kell a közügyek fórumára vinnie, eszméknek, terveknek kell egymással szembe szállani. Az eszmék harcában győzzön a jobbik.

Hisz a kommunális politikában oly tág tere nyílik a koncepcióknak.

Parlagon hagyva eddig, a kommu-

nalis politika csak a legmérsékeltőbb igényeket elégítette ki

De nem is lehetett kommunális politikánk nagy koncepciójú. Volt egy nagy hibája. Oly hiba, amely sajátja minden teljesen homogén szervezetnek: a *meddőség*.

Semmi különbség, semmi küzdelem, semmi vihar és semmi megtermékenyülés

Egyformán teltek az évek felettünk, de a kommunális politika harcai nem remegtették meg a levegőt. A városi képviselőtestület gyorsan, szabályosan végezte penzumát, a miként a gépezet gyorsabban és szabályosabban működik az embernél.

De a gépezet eszméket nem produkál, a gondolatot, az önálló eszmét meg sem tűrheti, mert akkor lassabb és szabálytalanabb a járása.

És ime a gyors és szabályos működés eredménye a gyors és szabályos esés. Esés a szegénység felé

A városi ellenzékétől sokat várunk!

A miként fentebb mondtuk, nem csupán oppozíciót, nem azt akarjuk, hogy az csak ellenző szelep legyen a gépezetben.

A városi ellenzék nem régi szervezkedés eredménye.

Márol holnapra nem lehet kommunális politikát csinálni; ahhoz hosszú, évekig

tartó következetes, kitartó munka és szívós küzdelem szükséges.

A kommunális közgazdasági és a kulturpolitikának irányító eszméivel legyen a megtermékenyítője s ha majdan győz, a vezetője is.

És a különbség a városi pártok között csupán abban lehet, hogy az egyik a vezetője a kommunális politikának.

A helyes reformokat kizárni, a kisebbséget majorizálni, azokat a városi közügyek vezetésénél mellőzni éppen a kommunális politikában nem szabad és éppen nálunk Magyarországon, hol az értéképviselési rendszer mellett, nem is a nép többségének képezik okvetlenül a többséget és még csak nem is a nagy vagyon, hanem a nagyobb jövedelműek preponderálnak.

A többség vezessen, de ne majorizáljon. Baja városa érdekében egyelőre csak ennyit kívánunk.

Hogy a többség kikből álljon, az már más kérdés.

Magasrangú vendégeink.

Alig egy pár nap választ el már bennünket attól az időponttól, amidőn Baja városa két illustis vendéget köszönthet falai között, a népszerű *Fózsef* kir.

TÁRCA.

Hozzá!

Rózsapiros arcod,
Sötét éjszín szemed;
Angyalok közt van csak párod, —
Angyali a lelked.

Csókra termett szép szád,
Mosolygásod éltet;
Megihletve tekintünk rád, —
S megsebzéd a szívet.

Harmat a virágnak,
Ifjú szívnek tavasz,
Üdve vagy te a világnak,
Üdvösséget osztasz!

Honnan jöttél hozzánk?
Merre veszed utad?
Üdvözülni hozzád járnánk,
Vigasztalni bűnkát.

Imádott emléked
Szívünkbe lesz vésvé;
Nem feledünk soha téged,
Angyaloknak szépe.

Sírius.

Gzupász!

Irta: Kugler Nándor.

Vasárnap délután négy óra van.

Dittrich, az őrnagy ur lovása, ott ül az istálló félig nyitott ajtaja előtt a földön, lábait törökösen maga alá húzva, csendes pöfékel kurtaszáru pipájából. Olykor be-bepillant az istállóba, félfüllel odahallgatódik a »Rasi«-nak — az őrnagy ur kedvenc lovának — szuszékolására. Az most aluszsza délutáni álmát.

Ragados lehetett az a szuszékolás nagyon, mert Dittrich szőke bajusza alól mind gyéreb- ben fellegzenek a füstgomolyok és szemei álmosan pislogatnak.

Ugy látszik odaadná magát az édes pihenésnek, mert a »Rasi« pihenése neki is meghozná a rendes, megszokott nyugvást.

De szemei néha álmosan, fürkészve pillantanak a kaszárnyának legénység által lakott része felé, s mintha a füleivel is arra felé neszelne.

Vár valakit.

Most gyenge, alig hallható fütty üté meg fülét: az ezred jele; Dittrich nyugtalanul fordítja fejét a hang felé, amerről csendes, nesztelen léptekkel Opitz közeledik, Opitz, az a bozontos fejű, arabus szemű zsidógyerek, a kis Opitz, a szájas Opitz.

Dittrich álmosága elmúlt; kérdőleg tekint Opitzra, ki erre a jól megértett, néma kérdésre ravasz szemhunyorítással felel. Oda telepszik Dittrich mellé, cigarettet sodor, a társa pipájából rágyújt s most ketten pöfékelnek, némán, szóval, csak néha vetve kutató pillantást bizonyos irány felé.

Végre erős léptek zaja hallik és egy pillanattal később Paál káplár áll előttük, bal szemre vágott sipkájával, szájában az elmaradhatlan »virgóniájával«, mögötte Vidica látszik, a »vén baka«, a legvénebb baka, ki már negyedik évét szolgálja; nem önként ugyan, mert előtte a »zuppa« utálatos, hanem muszájból, a mennyiben valamely elkövetett csinyéért egy évet utána szolgálni kénytelen.

A két újonnan érkezett összenéz Opitzcal, aztán mind a négy eltűnik az istállóban, ahol már készen várja őket a — Dittrich ágya.

Paál káplár odaül az ágy fejére keresztbe, Opitz vele szemközt ugyancsak nyargalvást ülve azon, Vidica pedig a megfordított vizes esőbröt húzta oda az ágy mellé, az is jó ülés ilyen alkalommal.

Dittrich még egyszer kinéz az istálló ajtaján, egy kis ideig fülel, hallgatódik, aztán oda áll a Paáll káplár háta mögé — kibicnek.

Igenis kibicnek, mert akkor már Opitz oda tette volt maga elé a »bibliáját« s most lapozgat-

herceget, a katonai főhatóság egyik magasrangú képviselője és *Dr. Császka György* kalocsai érsek, az egyházi főhatóság egyik főlelképásztornak személyében.

József kir. hercegnek egyenes kivánságára utja csak incognito jellegű és tisztán katonai jelentőséggel bír.

Dr. Császka György a bérmlás szentségét jó a hívőknek kiosztani, hogy őket a hitben megszilárdítsa, hogy a bérmlásban nyert lelki erővel az üdvösség darabos utján, az élet ezerféle veszélyei között bátran haladjanak. „Pax tecum.“ („Béke veled“) Ezek a főpásztor záró szavai a bérmlásnál. Ebben a két szóban összpontosul az ő küldetésének, idejövételének végcélja. Békét, türelmeséget hirdetni!

Ép azért, az ő itt időzése nemcsak a katolikus polgárságnak lesz ünnepe, hanem városunk közönségének egyeteme fogadja és üdvözlő a liberális szellemű főpapot, a kinek szívjóságát ezer meg ezer ember áldja, akinek közismert jótékonyága életének egyetlen rugója.

Városunk összlakossága tiszteletének, nagyrabecsülésének nemcsak külső, fényes jelekkel ad kifejezést, hanem a szív benső melegével fogadja az érkező főpapot.

Hozza Isten mind két magasrangú vendéget, érezzék jól magukat körünkben és mentől több kedves emléket zárjanak lelkükbe Baja város közönségének vendégszeretetéről!

I.

A főherceg Baján.

József főherceg f. hó 12-én, az esti 7-kor Zombor felől jövő vonattal érkezik városunkba *báró Vecsey István* cs. kir. kamarás, százados parancsörtszt, *Klobucary Vilmos* altábornagy honvédségi adlatus, *Zech Arnold* harti és schulzi

báró tábornok, lovassági felügyelő, *Spaich* vezérkari százados, *Valentics Dániel* altábornagy, *Surinyár Mátyás* ezredes, dandárnok, *Boroviczenyi Gyula* cs. kir. kamarás, ezredparancsnok és *Szmrecsányi Ödön* főhadnagy kíséretében és egyenesen a „Nemzeti Szálloda“-ba hajt, a hol emeleti lakosztályában rövid estebéd után pihenőre tér.

Folyó hó 13-án délelőtt a helybeli honvéd helyőrség fölött szemlét tart a főherceg, délután 1 órakor pedig a „Nemzeti Szálló“ éttermében kíséretének és a bajai helyőrség magasrangú tisztjeinek diszebedet ad, melynek sorrendje a következő:

Éltető leves szárnyas hus gölödénnyel.

Kappan leves úri- és szarvasgombával.

Olajvajás süllő.

Olajvajás kecsége.

Tatármártás

Özretek bibornok módon

Vadsertés bordás éles mártással. Főnag y ú r v a d á s z t e r ü l e t é r ől.

Sült csibe.

Sült liba.

Öntött saláta tepertővel.

Ugorka

Befőtt gyümölcs.

Fagylalt krémek.

Sajtók.

Szöllő, cukordimnye, ananász őszi barack, földi eper.

Csemege.

Feketekávé.

—

Magyarádi.

Neszmélyi szemelt édeses.

Szegzardi Cabinet.

—

A főherceg kíséretével együtt még ezen a napon tovább utazik.

II.

A kalocsai érsek városunkban.

Dr. Császka György kalocsai és bácsi érsek f. hó 10-én d. u. 4 órakor a Szabadkáról jövő vonattal érkezik városunkba. Ünnepeyes fogadására a polgár-

mester elnöklete alatt rendező-bizottság alakult, mely az alábbi felhívást intézte Baja város közönségéhez:

„Főtisztelendő CSÁSZKA GYÖRGY kalocsai és bácsi érsek úr Ő Nagyméltósága a bérmlás szentségének feladása végett folyó hó 10-én a délutáni 4 órai vonattal városunkba érkezik. A városi tanács elhatározta, hogy Ő Nagyméltósága egyházi és társadalmi magas állásához méltó ünneppel fogadtassék a város közönsége részéről. Ennek fogva felkérjük Baja város nagyérdemű közönségét: 1-ször, hogy Ő Nagyméltósága megérkezése napján, elutazásáig, bezárólag folyó hó 12-ig házaikat lobogókkal feldiszipteni; 2-ször, hogy a folyó hó 10-én — kedden — délután 4 órakor érkező vonathoz Ő Nagyméltósága fogadtatására minél nagyobb számban megjelenni; 3-ször, hogy a báró Eötvös József, a Zárda- és Haynald-utcai, úgy a főtéri és gróf Zichy Bódog-téri háztulajdonosok f. hó 11-én — szerdán — este 8 órakor házaikat kivilágítani s általában a város közönsége ugyanakkor a főtértől a plebánia-térig lampionokkal rendezendő menetben résztvenni; 4-szer, hogy f. hó 12-én — csütörtökön — elutazásakor Ő Nagyméltóságát a d. u. 1 óra 15 perckor induló vonathoz mennél tömegesebben elkísérni s ily módon egyrészt a magas egyházi iránt nyilvánuló tiszteletnek, másrészt a jótéményeiben kifogyhatlan nemes szívű emberbarát iránt tartozó hálás elismerésnek osztály- és felekezeti különbség nélkül kifejezést adni sziveskedjenek. A részletes programról pótlólag közzététetni fog. A lampionmenetre való gyülekezés helyeül a Szent-Háromság tere tüzett ki s ott fognak a lampionok is kiosztani. Baján, 1902. június 2-án. Dr. Hegedűs Aladár polgármester, mint a rendező bizottság elnöke.“

Adtál uram esőt

Tehát végre-valahára a megvalósulás felé közeledik az a régi, hosszú álmunk, hogy szinkört kapunk, körülményeinkhez képest eléggé megfelelőt arra, hogy ne kelljen ezentúl pirulnunk az idegen előtt, ha az Bajára vetődve egy-egy előadást végig nézni akar; hogy ne kelljen ezután színészeink szálnalmas vergődését látnunk, az eddigi rozoga, szinpadnak csúfolt deszkatákolmányon.

Amióta bizonyossá vált, hogy a színház, illetőleg szinkör meglesz, napirenden voltak a találgatások, hogy hát hova is fog az épített? Mi nem egy-

nak benne, belőle s vele erősen, buzgón, kitarással és — szakértelemmel.

Mert mester mind a három a kártyázás művészetében: Opitz, a ki ravasz, fufangos cselekkkel tudja elámitani a partnerjeit; Vidica, ki — ha semmije sincs — óriási hívásokkal ijeszti vissza ellenfelét és a Paál káplár, a ki nem ijeszti, nem csal senkit sem, még hamis káromkodással, boszus vagy mosolygó arc-kifejezéssel sem, hanem aki néha, ha szükség van, a káplári auctoritását veti latba s ez többnyire segít.

Ütögetik hát szépen, lassan, csendesen, csak keveset beszélve, pipáikat, szivarjaikat erősen szíva; a »Rasi« még mindig nyugodtan aluszik, Dittrich pedig annyira kibicel, hogy a szemei majd ki dülledek.

Az istálló szemet, torkot maró füsttel telik meg, a »Rasi« is fölbred álmából, fölkel, nyujtózódik s aztán csendesen kezdi ropogatni az itt-ott még talált maradék zabot.

A játékosok mit se vesznek észre, még azt sem, hogy egészen rájuk sötétedett s a kártyát is alig tudják megkülömböztetni.

Paál káplár erősen nyer, már vagy öt napi lénungja ott hever előtte s még folyvást nyöröben van. (Nagy szó az: öt napi lénung = 75 kr. — krajcáros ferbliben.)

Egyszerre — a mint Paál káplár éppen besepert egy kilenc krajcáros zsinort — kardcsörrenés, sarkantyupengés hallatszik... hess! — eltűnt a kártya, pénz és játékos a helyszinéről.

Az őrnagy úr ott állt az istálló ajtajában. Dittrich leemelte a sipkáját.

— Nagy füst van itt. — Mondá az őrnagy.

— Pipázom. — Felelé jámbor arccal Dittrich.

— No-no, nem kell olyan nagyon; nem szeretem. — S ezzel a zsebéből cukordarabot vett elő. — Rasi ne!

Az okos állat oda fordítá száraz, finom fejét — az őrnagy mutatja neki a cukrot, aztán oda megy a zabos ladához s belemarkol — a Paál káplár üstökébe. — — —

Fél percel később Paál káplár »hapták«-ot áll őrnagya előtt.

— Mit csinált maga itt? — Rivalt rá az őrnagy keményen.

Paál nem szólt semmit.

— Fog beszélni?

— !!!

— Még mindig hallgat?

— !!!

Az őrnagy Dittrichhez fordult.

— Ké-ké-rem őrnagy úr — hebegett az ijedten.

E pillanatban jajgatás hallszik a jászol alól.

Az őrnagy boszusan kiáltott oda:

— Csak előre kifelé onnan!

Vidicza volt, ki ijedtében a jászol alá menekült, kit a csemege után nyugtalan kaparászó »Rasi« az első lábával jó megvagdalt s most nyögve, sántítva mászott onnan elő.

— Van itt még valaki? Kérdi szigoruan az őrnagy.

— Nincs! — Felelte röviden Paál káplár.

— De van! — sietett kedvében járni Dittrich. — Itt van Opitz is; de nem tudom, hol.

Az őrnagy kihúzta a kardját és bele szurkált vele a szénába, Opitz pedig ezalatt lassan, csendesen előbújt az ágy alól és egy alkalmas pillanatban kiugrott az ajtón.

— Itt szalad, itt szalad! — Kiáltott Dittrich — — —

Nos, másnap Gefreiter Baksa öt napi egyszerű áristomra kísérte be Varga őrmesterhez a profoszhoz a három bűnöst.

Paál káplár az ő büszke, rátartó magatartással, Vidica nyögve, sántítva, Opitz mosolyogva, hamisan pislogatva apró szemével. (Ennek bizonyosan ott van a bibliája a bakanésában, hogy olyan jókedvű.)

— Kikereste? Kérdezte Varga őrmester a napost.

— Igenis őrmester ur.

— Marsch be! — És kinyitotta az áristomot.

Paál lehajtotta egy kicsit a fejét és belépett. Utána Opitz bujt be s visszafordult a profoszhoz.

— Vorpász! mondá ravasz mosolylyal.

— Mitpász! — nyögte a besántikáló Vidica — — —

— Czupász! — dörmögé Varga őrmester s rájuk zárta az ajtót.

szer tettük szóvá ezt az ügyet lapunk hasábjain, hogy amennyiben itt kulturális középületről van szó, amelynek megépítéséhez a maga fillérével minden adózó polgár járul: — e fontos kérdés fölött ne egy-két bürokrata, hanem egy választandó, vagy ha úgy tetszik: kinevezendő 12—24 tagból álló bizottság döntsön. Legutóbbi számunkban is felhívást intéztünk a közönséghez, miszerint nyilvánítson véleményt afelől, hova tartaná legalkalmasabbnak a szinkör megépítését? Válaszok — sőt egy pompás kész terv — szép számmal érkeztek be, de, úgy látszik — post festa.

Mert az az aggodalmunk, hogy egy-két ember nem fogja közmegelegedésre e kérdést megoldani tudni, valóra vált. Arról értesültünk ugyanis, hogy a szinkör helyének kérdése véglegesen „meg van oldva.” Igen, a szinkör a város legdiszesebb helyére, a legfrequentabilisabb pontjára, az isten háta mögé: a „Bárány szálló” istállója helyére fog építtetni.

Bravó, illetékes factorok! „Abzug Abdéra! Ennél pompásabban ezt a kérdést a legbenszülöttebb abderita sem tudta volna megoldani. — — —

És a helyi közöny és nemtörődöm-ség minderről mélységesen hallgat, mert hát hallgatni arany.

Tisztelt szerkesztő úr!

Kérem, miszerint jelen soraimnak b. lapjában helyet adni méltóztassék.

Szinte érthetetlen, hogy hogy képezheti kérdés tárgyát ma, hogy a szinkört hová építsük, — akkor, amikor a városnak van egy a mohácsi vész után épített, mitsem jövedelmező vendég nélküli szállója, amely eddig is színház (?) volt és a város kellő közepén van. Ez tudvalevőleg a »Bárány szálló«. Legyen nyugodt, tisztelt szerkesztő úr, nem amellett fogok argumentálni, hogy a szinkör a szálló orosz-lán-utcai részére építtessék. Nem oda, a világgért sem, mert az tőlem egy halva született idea volna. Hanem igen is a Bárány-utcai oldalra. Mert hát mi a Bárány szálló most? Egy rettenetes együgyűséggel, célszerűtlenül épített kőhalmoz. Az most se színház, se vendéglő, se szálló, se kávéház, se sörcsarnok, céljainak meg nem felel, azért a város értékesíteni nem is tudja. »Tessék a szálló Bárány-utcai részét színházzá, illetőleg modern szállóvá átalakítani,« ha valamivel többbe kerül is az átalakítási költség az előirányzott 30.000 koronánál. Ha csak maga a szálló fog tisztességesen átalakíttatni, hiszem, hogy a bérlő szivesebben fog akkor három-négyezer korona bért fizetni, mint most kétezer nemtudom én mennyit.

Az idecsatolt tervezet*) világosan feltüntet mindent, hogy hogy miként képezem én e kérdés legjobb megoldását. Ebből kiténik, hogy hely is van elegendő és hogy egy csapásra két legyet üthetünk. A szállót is átalakíthatjuk, a színházat is megépíthetjük anélkül, hogy jóval nagyobb összeget kellene fordítanunk az építkezésre a tervbe vett összegnél.

Tessék hozzáértő építészekhez fordulni felvilágosításért és megfogják látni, hogy nem csalódtam számításomban.

— n — n.

Tisztelt szerkesztő úr!

Nagyb. felhívásuknak eleget tenni bátorkodom alant a felvetett kérdéshez hozzászólni.

Nemde arról van szó, hogy szinkört építsünk, a mai kor igényeinek és az újabb tűzvézeti szabályoknak minden tekintetben megfelelőt.

Sokféle verziót hallottam, hogy ide vagy amoda volna legalkalmasabb a szinkört építeni,

*) Az érdeklődőknek rendelkezésére áll — Szerk.

de egyik sem felel meg az igények három legfőbb pontjainak, t. i., hogy a város központján legyen, magános telken épüljön és — a mi a legfőbb — többbe ne kerüljön az előirányzott 30000 koronánál.

Szerény nézetem szerint egyetlen egy megoldási mód van arra, hogy mind a három dolog egy kalap alá legyen vonható.

Ez pedig nem más mint az iskola-utcai Frank-féle teleknek e célra történendő felhasználása.

Tudtommal olcsó is, a város kellő közepén is van és nagy terjedelménél fogva úgy építhető rá a szinkör, hogy az teljesen szabadon álljon. Itt megjegyezni tartom szükségesnek, hogy az iskola-utca ma nem a régi piszkos utca többé, határozottan megszüpült, tiszta, befásított, egészséges, még hozzá zajtalan utca.

Thalia.

Két tervet találok elfogadhatónak: Az egyik az, hogy a Bárányt átkellene alakítani színházzá. Ezzel kettős célt érünk el és pedig azt, hogy állandó jellegű téli színházunk is lenne, aztán meg az a hely volna tényleg a város közepén, tehát minden városrésznek egyforma távolságban. Ha a »Bárány« terv nem volna keresztül vihető, de csak is azon esetben, bele kellene persze nyugodnunk a szinkör építésébe. Ha tehát szinkört építenénk a legalkalmasabbnak találnám az építkezés helyül a bíróság előtti szép tágas szabad teret. Újlag kiemelem azonban, hogy első sorban a Bárány átalakítását tartom helyesnek.

F—r.

A színház helye.

Minthogy az építendő új színház tulajdonképpen egy nyári szinkör lesz, nézetem szerint nem okvetlen szükséges, hogy az a város központjában épüljön. Igen megfelelő volna a járásbíró és a tanítóképezde között levő négyszögletes tér, a hol jelenleg a szerb kereszt áll. Ezen hely nem is fekszik nagyon messze a város legtöbb részétől, tűzbiztonsági szempontból is igen megfelelő volna és oly módon lehetne ezt megoldani, hogy a színházat egy csinos park venné körül, mely egyszerűségi sétatálya is szolgálna. A jelenleg a tér közepén vezető kövezett út, a házak mellett egyenes irányban vezetne és egyik oldalon a járásbíró és a park kerítése képezne utcát, a másik oldalon pedig a képezde s a park másik oldalán levő kerítés képezne az előbbihez hasonló szélességű utcát. A színház homlokzata egy vonalba jönne a képezde és a járásbíró homlokzatával és így a város szépségét is emelné.

Az előirányzott 30.000 korona költség, azt hiszem, itt is elegendő volna és színházunk nem lenne valami zugutcában, egy eldugott helyen.

Ajánlom tervemet a színházépítő bizottság figyelmébe.

ó. —

Mélyen tisztelt szerkesztő úr!

Végre, úgy látszik komoly stádiumába jutott az oly régóta vajdó színház-ügy. Legalább arra enged következtetni az a körülmény, hogy a közönség véleményét kéri ki b. lapjuk arra nézve, hogy hol volna legalkalmasabb helye az építendő színháznak? Bizony ez most a kérdések kérdése, mert ezer körülménnyel kell számolni, nehogy utólag, egy esetleg most jelentéktelennek látszó körülmény idővel a bajai színház kárára váljék. Egyesek a vásárteret ajánlják, mint legalkalmasabbat. Építkezésre mindenesetre alkalmas, amennyiben szabad tér, de színház építésre nem. Eltekintve attól, hogy elveszítenék a vásártér egy részét, a mely pedig mint ilyen egyelőre pótolhatatlan; de nagyon távol is esik a várostól. Egy kissé kellemetlen idő elég ok lehet arra, hogy a közönség távol maradjon. Azonkívül, esetleg a legszebb ária egy elmosódó hangzavarrá válnék a beérkező vonatok és a roborog kocsi zajában. És végül, talán a városra is ráfér, hogy szépsége egy csinos középület által emeltessék. Azért talán nemesak a magam, hanem többek véleménye

szerint, legalkalmasabb lenne a város tulajdonát képező Szt. Antal- és a Ferencz-utca sarkán lévő telek. Ez sarok épület lévén, a sarkon egy fő és két oldalt mellék kijárával kényelmes és a szemnek is kellemes látványt nyújt. Azonkívül a város kellő közepén van és mégis ment, minden kellő zajtól. De akár ezt, akár más, esetleg arra alkalmasabb helyet találnak a hivatottak, mindent vessenek latba, nehogy már rövid idő múlva esetleg megbánjuk az elhamarkodott lépést.

Színházlátogató hölgy.

A beérkezett vélemények közül itt csak a figyelemre méltóakat közöltük. Ezekből is látszik mennyire megoszlanak a vélemények ezen a téren és hogy mennyire megrovandó dolog volna a hozzáértő közönség meghallgatása nélkül cselekedni.

Egyébként az igen tisztelt intéző körök szives figyelmébe ajánljuk azt a latin közmondást: Quidquid agis, prudenter agas et respice finem.

A bajai kath. nőegylet nyári mulatsága.

Tündérmesékbe illő fény és káprázat omlott el a kath. nőegylet vasárnapi lőkerti ünnepélyén.

Egy felől a verőfényben uszó buján zöldelő természet remekei, más felől az emberi kéz alkotta izléses dekorációk keltek egymással versenyre és bűbajos kiegészülést nyertek attól a vidám, derűs, mosolytól, pajzán, fesztelen jókedvtől, mely a reggeli órákig tudta együtt tartani a vigadókat.

Már a kora délutáni órákban nagy számmal gyülekezett a közönség, melyet a rózsaszínű karszalagos rendezőség fogadott kiváló előzenéséggel.

Csakhamar megkezdődött a kínálgatás. Szép asszonyok és selymes arcú, bájos leánykák, akik közt ott láttuk: Dr. Alföldy Lajosné, Allaga Istvánné, Dr. Bernhard Jánosné, Bernhard Ernőné, Bitterman Károlyné, Dr. Bruck Samuné, Bubonyi Lajosné, Özv. Csihás Ferencné, Eckert Istvánné, Özv. Erődi Dánielné, Özv. Fábry Lajosné, Gardalits Lajosné, Dr. Hegedűs Aladárné, Hildenstab Antalné, Hildenstab Rezsőné, Dr. Koller Imréné, Özv. Latinovics Gyuláné, Maeskássy Sándorné, Dr. Makray Lászlóné, Özv. Michits Józsefné, Mihályffy Ferencné, Müller Józsefné, Nagel Sándorné, Dr. Nicolaus Béláné, Scheibner Gyuláné, Scherer Antalné, Schmidt Mártonné, Özv. Schwarcz Gyuláné, Szadai Kálmánné, Özv. Trápl Ferencné, Weress Ilona, Bodrogi Erna, Bruck Jolán, Csihás Flóra, Erődi Margit, Erődi Jolán, Fábry Mariska, Fogt Mariska, Fogt Matild, Gschösser Mariska, Gschösser Anna, Hegedűs Márta, Hegedűs Jolán, Halász Flóra, Halász Edith, Kollár Margit, Nagel Böske, Pajor Josefín, Pajor Ilona, Pajor Margit, Scheibner Aranka, Schmidt Irén, Schwarcz Ágnes, Schwarcz Olga, Szaday Blanka, Szaday Mariska, Trápl Etelka, Trápl Margit, Trápl Matild, Túry Ella, Wzentek Irén rendező urhölgyeket, virágot, képeslapot, ételet, italokat, cukorsüteményeket, szivarokat stb. árusítottak jótékony célra, és a ki ott volt, az ellentállni nem tudott az édesszavú rábeszéléseknek.

Cigány muzsika, tambura zene emelte még nagyobbra az amugy is magas hangulatot, confettizés és serpentin dobálás tarkították azt a varázslatos képet, melyet az összegomolygott embertömeg labyrintha tárt elénk.

A lövölde másik oldalán díjtekészés folyt, melyben asszonyok, férfiak egyaránt részt vettek.

Estefelé az ég csillagaival együtt gyúltak ki a girlandokra erősített apró lángocskák, kilenc óra felé pedig megkezdődött a tánc, a zsufolásig megtelt táncteremben.

Éjfél tájban hirdették ki nagy érdeklődés közepette a díjtekészés és képeslevelező verseny győzteseit. Ez utóbbiban első díjat Hübner Józsefné, a másodikat Hegedűs Jolán urhölgyek vitték el. A díjtekészésben a hölgyek közül Allaga Istvánné, Bubonyi Lajosné Dr. Koller Imréné, Dr. Nikolausz Béláné urhölgyek, továbbá Fuchs Vilmos, Hesser Andor,

Gajdos Károly és Somogyi Gyula urak nyertek szebbnél szebb emléktárgyakat.

A multság tiszta jövedelme megközelíti a 600 koronát és így nemcsak erkölcsi, hanem fényes anyagi diadalt is jelent.

Rózsanyilás idején.

Czikkem felírása után itélve azt méltóztatnak talán hinni, hogy valamiféle kis cseveggel fogok tisztelt olvasóimnak kedveskedni. Oh dehogy is. Távol áll tőlem ez a gondolat — sajnos, ilyenekkel én nem rendelkezem. A felírásban foglalt két szócska kezdete egy végtelenül kedves szövegű dalnak, melyet egy angol zeneíró rendkívül szépen megzenésített. Gyönyörű kis románc munkatársi szereplésnek Odisseája e bájos dalból indul ki.

Fülemben cseng csinos kis melodiája . . . Mintha dudolná valaki hátam megett: Rózsanyilás idején — történt az én kis mesém Megfordulok. szerkesztőprincipálisunkkal találom magam szemben.

— Nagyon szép! Igazán nagyon szép! —

— Az a szöszke? —

— Dehogy. A rózsabimbó dala. —

— Nagyon is; mindenesetre szebb, mint a te eljárásod! —

— ? —

— Munkatársa vagy lapunknak és már hónapok óta még egy tollvonásnyit sem irtál számunkra. —

Hangja érdesen szólt, komor tekintettel nézett reám és bucsu nélkül elindult.

Haragja komoly lehetett, mert másnap délután egész határozottsággal kijelentette, hogy amennyiben én a legközelebbi szám részére anyagot nem küldök, megszűnök létezni mint tiszteletpéldányélvező. Nagy ég! Rettenetes fenyegetésével alaposan ráijesztett.

Irnom kell, muszáj, ha török, ha szakad! De nem török semmi, sem nem szakad, s így absolute nem tudom, hogy miből meritsek eszmét. Szerelmes nem vagyok, pedig az menyinyire ösztönöz, lelkesít. Tehát inspirálva nem vagyok; de hát az Isten szerelmeért honnan is legyen ezen mozgalomhiányos, eseményekben szegény városban ötletem.

A napilapokban már amugy is leközlött, általános érdekű dolgokkal csak nem állhatok elő; rögvést az ollozás gyanuja érne engem.

Csak nem irhatok az újabban felfedezett, de nyomban el is tűnt kormányozható lég-hajóról. — Nem szeretek a magasabb régiókba szállni — szédülök.

Avagy talán meglepné-e önöket ama tudósításon, hogy az angolok Mafeking felszabadításához azért jutottak késedelmesen, mert a transvali kőpjék csúcsos-hegyes kövein véresre futották lábaikat. Nem ujság ez önök előtt; ugyanaz megeshetett volna velük a bajai Szent-Háromság téren.

Szivfájdalmat sem akarok önöknek okozni s éppen azért nem írom meg, hogy az amerikai nábob Carnegis ajándékszámába hány milliom dollárt jaj csak erről nem, mert ez — gyenge oldalam.

Avagy foglalokozzam csekélységem személyes ügyeivel, elmondandó önöknek, hogy a bajai összeíró-bizottság mily genialis készütséggel felejtett ki engem is a választók jegyzékéből, noha már 2 év óta vetnek ki reám egy tisztességes summájú adót. Minek is bolygassam ezt, amugy is reákerül a sor a legközelebbi közgyűlésen; no meg azután is módomban lesz majd eziránti véleményemet kifejteni.

Beszéljek a lapunkban legutóbb megjelent paraboláról; fejtegessem annak mély bölcsességét és boncolgassam annak minden egyes gyöngysorát, magyarázatot azoknak kik azt nem értik, vagy érteni — nem akarják.

Vagy tegyek felfedezéseket a Balneológiában és süssem ki, hogy Baja fürdőügyi szempontból a világegyetemben magas pozíciót foglal el, mert a Sugovica tiszta vize gyógyhatással bír és annak partján a Pandur szigeten az ott elfekvő dús erdőben gyönyörű villatelepet lehetett volna létesíteni, ha a bölcs városi tanács nem nézte volna tétlenül, miként irtják gyilkos kezek érdek-önzésből az áldást hozó természet pompás hajtásait ott, a hol még nemrég buján honolt a vegetáció, tüdőtélesztő balzsamos illatár, ma már csak egy kietlen, sivárküllű tisztás van, miért is a Balneológiát elosztva, annak első szótagját a pandurszigeti koresmabérlőnek engedményezem, mig a Neológiát

átadom a tekintetes tanácsnak a közigazgatási rendszerben történendő alkalmazás céljából.

Mert hogy éppen a Pandurszigetről jövet az uszodát megpillantom, egy gondolat nyilalt meg agyamban: megírom a fürdőmegnyitás eseményét. Ez talán csak nem száraz téma? A fátum ebben is megakadályozott, mert Pünkösdi napjára oly záporosított zúditott nyakunkba, mely elmosta fürdőzéshez való kedvünket és így ezen tervemmel is eláztam.

De eláztak a falak is, melyekről leváltak a hirdetések, s azok egyikét lábaim elé sodorta a szél. Oh mily szerencse! Olvasom azon a Kath. Nőegylet felhívását.

Megvan! Irok a nőegyleti multságáról és alig tudtam bevárni az ünnepély napját. Bizonyos meglepődöttséggel rándultam ki a Lőkertbe, hová lassan-lassan, de annál tömegesebben gyülekezett a mulatni vágyó Baja alsó- és felső tizezre.

De mit látnak szemeim? A fasorban látom szerkesztőnket, elébe megyek, megragadtam jobbját és azt erősen megszorítva, mintegy megkönnyebbülten kibökém, hogy van már anyag; megírom a multság lefolyását.

— Szerencsétlen, azt már nem irhatod — szól ő — mert azt már más valaki óhajítja megírni. —

Elkábultva roskadtam le egy közelálló székbe. Megtört szemekkel, mintegy szemrehányóan tekintettem fel szerkesztőnkre.

— De ugyan ne essél kétségbe, szól ő. Lásd mily nyüzsgő élet pezseg itt, nézz csak végig a szebbnél szebb hölgyek során és ha már mást nem tudsz, szemeld ki a legszebbet közülök és énekelj meg . . . Látod ki áll amott? . . .

— Hol?

— A világposta-szekrény közelében

— Látom; egy bájos sugártermetű fehérruhás, bogárszemű szöke leány, drapp felöltöben . . .

— Igen, az az. —

— Nos? —

— Írj róla egy lyrai költeményt. Apropos hisz tudod mi az a lyrai költemény! —

— Sajnos, igen! —

— Miért sajnos? —

Mert hát Olaszthonban könnyelműen 1000 lyrát költöttem. —

— Ez is ugyan lyrai költemény, de még sem egészen az . . . — Ad vocem, ha Olaszthonban voltál, akkor a tengert is láttad és talán még

Rohantam; mert képes szóugrásokkal Olaszthonból Amerikába ugorni és rátérni a dollárokra . . . Nem, nem, ezt nem szabad már hallanom — érzékeny oldalom. És futottam egyenesen a fasorba; hűs levegő után vágytam. Magamba mélyedve sétáltam az egymásra hajló fák koronái alatt és hallgattam a madarak csicseregését. Gyönyörű dalaik vannak s ki sem fogytak az ötletességéből. Oh mily boldog teremtesek.

Elkeseredve a folytonos kudarctól, eltemettem magam a Lőkert pazar bájába. Magamba szívtem a balzsamos illatárt és átlelkesztülve dicsőitem a természet nagyságát, kifogyhatlan bőségét. Gyönyörű szép hely ez!

Bizony gyönyörű, replikálja a lőkert egy kimagasló vezérférfia és képzelje csak — szól tovább — még sem bírnok boldogulni, mert a bajai publicum közönyén hajótörést szenved minden törekvésünk

A mulatók távoli zaja zsi-bongásszerűen hallatszott, a bácsalmási zenészek tamburáin megpendülnek a hurok . . . Rózsanyilás idején Eszembe jutott szerkesztőnk intése Még hallom a lőkert vezérférfiának indokolt kifakadását . . . Egy gondolat villan meg agyamban

Megvan! Bucsú nélkül elszaladtam, nem törődve a tisztelt férfi véleményével észbeli állapotom tekintetében és egyenesen szerkesztőnk karjaiba rohanok, reáborultam a vállaira és lelkesedve súgtam meg neki, hogy van már témám, mely egy Baján levő fontos miszsiót végző intézményről fog szólni, de nem árulom el, mert amugy sem ismerik, legalább a legnagyobb része Baja lakosságának nem akar — elég könnyelműen — tudomást venni annak létezéséről.

— Mi az?

— A polgári lőkert!

— Tehát megírod?

— Még pedig kimerítően.

— Ha kész lesz — szól ő — hozzád el, de még Rózsanyilás idején

B—r Zs—d.

HIREK.

Személyi hir. Dr. Reich Aladár orsz. képviselő — aki Szabadkára 30 napi fegyvergyakorlatra vonult be — f. hó 7-én Resiczabányára utazik.

Zenés mise. A helybeli zenekedvelők abból az alkalomból, hogy Császka György érsek e hó 11-én a bérnialást megelőzől misét mond, Bauer D. miséjét, nemkülönben egy Gregorion stylusban irt »Ece sacerdot« fognak előadni zenekar kísérete mellett.

Kinevezés. A főispán a Willman János lemondása folytán megüresedett tisztí mérnöki állásra Rausenberger Ferenc okl. szombathelyi mérnököt nevezte ki.

Esküvő. Gyarmati Emil bajai gyógyszerár-tulajdonos f. hó 15-én délután 1/25 órakor esküszik örök hűséget Pollak Bella urhölgynek a bajai izr. imaházban.

A bajai jóték. Leány-egylet f. hó 3-iki részleges tisztújító közgyűlésén az elnöki tisztre Bruck Jolán urhölgyet, a titkári állásra Szász Ottó urat választotta meg.

Felfüggesztett városi tisztviselők. A belügyminiszter Mamuzich Lázár szabadkai polgármestert és Tillman Zoltán főszámvevőt állásuktól felfüggesztette.

Választás. Kemény Herman állatorvost Garán községi állatorvossá választották meg egyhangulag.

Carmellini bűvész Baján. A városunkban már régóta előnyösen ismert bűvész és gondolatolvasó e hó 7-én és 8-án a Központi szálló kerti helyiségében előadást tart.

Eljegyzés. Rude Ignác helybeli órás és ékszerész jegyet váltott Glässer Emmy kisasszonnyal Budapesten.

Villámcsapás. Sükösdi tudósítónk írja: E hó 3-án Bujdosó Ferenc jómódú sükösdi gazda családjával együtt kiment a kukoricaföldre kapálni. Egyszerre zivatar támadt, mely elől az öt tagból álló család egy fa alá menekült. Vesztükre mentek azonban oda, mert egy villám közébük esapott s Bujdosó legidősebb fiát: Ferenczet agyonsújtotta. Csodálatos a dologban, hogy míg a villám a boldogtalan fiatal embert tisztára összeégette, a közvetlen-közvetlen lévőknek semmi bajuk sem történt.

Azok az anyósok! Lakatos Sándor muzsikus cigány csak a múlt év tavaszán esküdt örök hűséget Kolompár Ida cigányleánynak, a kinek a szemei oly sötétek valának, mint — Shakespeare szerint — a nyers Pyrrhus szándéka. Rövid néhány hónap múlva azonban Lakatos barátunk arra a meggyőződésre jutott, hogy roppant nagy bolondságot követett ő el, amikor feleségének örök hűséget esküdt. Egyet gondolt és a Kolompár Idának fogadott esküjét átplántálta Ódor Katiczára, vadházasságra lépve vele. A vejétől fosztott anyós bosszút forralt. E hó 1-én megleste egy utcasarkon és szemenköpte szeretett vejét. Az anyóst visszaköpní és egy csattanós — nem esőket, hanem pofont adni, egy pillanat műve volt. No de több se kellett. Mint egy túsókbe hágott furia, rohant a megszeppent fiatal emberre, úgy hogy ez revolvért volt kénytelen előrántani. Ez azonban egy csöppet sem ijesztette meg a bős anyóst, hanem többek segítségével kivette a veszedelmes jószágot a kezéből, mielőtt használhatta volna. — Most egymást perlik a bíróságnál.

Jankovácziak véres háborúja. A Bács-megyével szomszédos Császártöltésen történt a következő véres eset: Jankovácziak jártak m. hó 22-én a császártöltési határban, hogy sikárt ássanak, (ez a síkár vékony fűgyökér, miből a suroló kefet kötik.) A császártöltésiek nem egyszer kapták már rajta a jankovácziakat ilyen tolvaj munkán, azért is oltalmazták tőlük a határt, mert a síkárnak való fűgyökeket kikapálása által egyrészt nagyon megrongálódik a legelő, másrészt meglazul és futó homokká válik a megkötött talaj. — Walter Antal császártöltési közs. bíró, a mondott napon elindult a határba, hogy az u. n. varju-csöszöknek utána nézzen, kétesövű töltött fegyverét is vállára vette, hogy barangolása közben esetleg szarkára, varjura lőjön. A buczkák közt csakhamar tizenegy jankováczi embert pillantott meg egy csoportban, amint ásókkal, kapákkal forgatták a talajt és gyűjtötték a

sikárt. Magánosan nem mert feljűk közelíteni, bár kétesövű töltött fegyver volt a vállán. Fölkereste tehát az egyik mezei őrt, kinél szintén fegyver volt s annak társaságában elindulva a jankovácziak csoportja felé, föl-szólítá azokat, hogy mivel tilosban érte őket hagyják ott zálogban ásóikat, kapáikat s menjenek békében haza. A tizenegy jankováczi azonban e föl-szólításra azzal felelt, hogy ásóikat kezükbe kapva, a két császártöltésit kezdtek nagy káromkodások közt közre fogni. Walter és a mezőőr most egy kissé hátrálva figyelmeztették a támadókat, hogy maradjanak békén, de azok nem tágitottak, hanem lár-mázva biztatták egymást, hogy agyon kell ütni a két embert. Walter erre, hogy a támadókat megfélemlítse, — földre irányított csövel — egy lövést tett. Most a jankovácziak közül egy elkiáltotta magát: nincs több lövése a bírónak, most már agyonüthetjük; mire egy Takács Mihály nevű jankováczi, ki legközelebb férközött a bíróhoz, kapájával annak félkoponyájáról a bőrt lehasította, mikor pedig újból a bíró felé akart sújtani, az elsütötte fegyverét s Takács holtan rogyott össze. Walternek a kilőtt két töltésnél többje csakugyan nem volt, most már tehát csak a puskatussal védekezhetett a feldühödt csoport ellen, hátrálás közben azonban szerencsétlenségére — a legelőt határoló árokba zuhant. A jankovácziak ekkor megrohanták a vértől elborított bírót és bizonyára agyonverték volna, ha a mezőőr e pillanatban közbe nem lép és közbe nem ló a vérszomjas csoportnak. A mezőőr és a bíró rögtön hírt adtak az esetről a csendőrségnek, melynek hiába való volt aznap minden fáradsága, hogy a halottnak és társainak kilétét megtudhassa, mivel azonban valószínű volt, hogy az éj beálltával eljönnek a holttestért, a csendőrség éjjelre elrejtőzött és sikerült kilesnie és letartóztatnia azokat a jankováczi lakosokat, kik éji tizenegy órakor lopva megjelentek a tett színhelyén, hogy a holttestet magukkal vigyék. Másnap a kalocsai királyi ügyész és vizsgálóbíró megejtették a helyszíni szemlét és azonnal meg is kezdték a nyomozást, melynek eredménye mint halljuk az lett, hogy a tiz jankováczi sikár-ásót ható-

ság elleni erőszak és súlyos testi sérülés bűntette miatt letartóztatták és bekisérték a kir. ügyészség fogházába. Walter az összevagdalt községi bíró, mint halljuk, még heteken át nem fog mozdulhatni a betegágyból.

Folt — volt! Sternfeld Vilmos helybeli pipere- és rövidáru-kereskedése olyan kitűnő folttisztító szappant árusít, mely az eddig használatban levőket minden tekintetben felülmulja. Gyapjuból, selyemből egyformán tisztítja ki a foltokat. Ára használati utasítással együtt 20 fillér.

6264. szám.
tkvi 1902.

Arverési hirdetmény.

A bajai kir. tkvi hatóság közhírré teszi, hogy az árverést Dr. Fischhof Zsigmond bajai ügyvéd által képviselt Krausz Lipót végrehajtatónak Klászán Józsefné sz. Sztipits Petronella ellen 24 korona hátralékos tőke, ennek 1899. évi november hó 25-től járó 5% kamatai 18 kor. 30 fill. ezuttal és a még felmerülő költségeknek, nemkülönben esatlatkozott: Bajai takarékpénztár javára 600 frt. s jár. — Özy. Milassevits Mártonné Nagy Sarolta 125 frt. s jár. — Reich Bernát javára 24 frt. s jár. — Neuwirt Róza javára 30 kor. 74 fill. s jár. — Reich Farkas Fiai javára 90 kor. 10 fill. s jár. erejéig bekebelezett követelése kielégítése végett az 1881. LX. t. c. 144. §-a alapján a szabadkai kir. törvényszékhez tartozó a bajai kir. járásbírótság területén levő a bajai 453 számú betétben A I. 1—2 sorszám, 622 és 623 hrsz. homokvárosi ház és kertre 1480 korona, az A 1 sorsz. 6572 hrsz. szőlőre 258 korona, az A 2. sorsz. 6852 hrsz. szántóra 87 korona kikiáltási árban ezennel elrendeli és annak Baján a tkvi árverési helyiségben 1902. évi július hó 9-ik napjának déltán 3 óráját kitűzi, a midőn a fennebb körülírt ingatlanok a kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezők a kikiáltási ár 10%-át készpénzben, vagy ovadékképes papirokban a kiküldött kezéhez tegyék le.

Vevők a vételárat 3 egyenlő részletben és pedig az 1-ső részletet 30 nap-, a másodikat 60 nap-, a harmadikat pedig 90 nap alatt, mindig az árverés jogerőre emelkedése után számított, de mégis az árverés napjától járó 5% kamataival együtt a bajai kir. adó- mint letéthivatalba az ide két példányban is kellő felzetekkel benyújtandó kérvény képesen fizessék le.

A bánatpénz az utolsó részletbe számíttatik be. A részletes árverési feltételek ezen kir. tkvi. hatóság irattárában és Baja város rendőrkapitányi hivatalánál megtekinthetők.

Az árverés feljegyzendő.

Baján, kir. tkvi hatóság 1902. évi április 24-én.

Romátka,
kir. albró

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

H. Lajos Sükösd. Köszönet. B. tudósítását mindenkor szívesen látjuk.

Egy színházkedvelő. A legnagyobb sajnalkozásunkra e számunkban — hely szűke miatt — már nem volt közölhető. Legközelebbi számunkban jön. Megjegyezzük, hogy sokkal szívesebben vettük volna, ha álnév helyett b. nevét használta volna, mert úgy látszik, hogy egy respectabilis szakemberhez van szerencsénk.

V. K. Zombor. Köszönettel vettük. A tiszteletpéldányt küldjük.

Egy ház kiadó

öt szoba-, konyha-, pince- és mellék-helyiséggel a Flórián-utca 72. szám alatt.

Bővebbet

SZABÓ SANDOR
cipésznél.

ARANY ÉREMMEL KITÜNTETVE.
GEBHARDT DEZSŐ
arany-, ezüst-, ékszerműves, vésnök, BAJÁN.

Van szerencsém a nagyérdemű közönségnek szíves tudomására hozni, miszerint szükségét láttam, hogy itt helyben 1832 évtől fennálló

ARANY-, EZÜST-, ÉKSZER-MŰVES
üzletemet egy a mai kornak megfelelő

ÓRÁS-MŰHELYLYEL

is kibővitsem, melyben e szakmában kitűnő szakembert is alkalmaztam.

Midőn tehát a n. é. közönségnek szíves tudomására adom, hogy minden legkomplikáltabb

szab-, fali-, és ébresztő óráknak javítását is a lehető olcsó ár mellett saját műhelyemben készítek, továbbá van szerencsém tudatni, hogy nagy választéku arany-, ezüst- és nikkal szobóra raktáromat fali- és ébresztő órákkal kiegészítettem és mint eddig is mindent lehető olcsó ár mellett árusítok. Hitelképeseknek részletfizetésre is.

Ugyan ezen alkalommal tisztelettel ajánlom nagyválasztéku saját készítményű arany és ezüst ékszer áruimat. Minden legkomplikáltabb ékszer és vésnői munkák rajz vagy mintaszerint ismert izléssel jó kivitelben sajátkezűleg készítek. — Nagy raktár hazai és berndorfi chinaezüst árukban.

Bérmálási ajándékok nagy választékban.

Vidéki megrendelőimnek szívesen szolgálok választék-küldeménynyel.

A nagyérdemű közönség szíves bizalmát és pártfogását részemre továbbra és fentartani kérem

tisztelettel **Gebhardt Dezső**
arany-, ezüst-, ékszerműves, vésnök.

Feltűnő ujdonság.

DELICE — Minden hirdetés felesleges.
A dohányzó egyszer veszi és többé mást nem szihat

legjobb valódi francia szivarkapapír és szivarkahüvely kapható az ország minden különleges-ségi árúdjában.

LEGNAGYOBB VÁLASZTÉK

GÁCSI, BRASSÓI, ZSOLNAI

továbbá

a legfinomabb angol és francia divatkelmekben!!!

Legújabb angol és francia szabású

férfi öltönyök jutányos áron,

pontos kiszolgálás mellett készülnek

Práger Károly és Testvére cégnél

BAJÁN,

Takarékpénztári épület.

BANK- és VÁLTÓ-ÜZLET

GRAUAUG J. LIPÓT

— B A J A, —

DRESCHER GYULA-féle HÁZBAN.

Eszközöl előnyös feltételek mellett:

* * * * * **Váltóleszámitolásokat.** * * * * *

* * * * * **Jelzálog-kölcsönöket.** * * * * *

* * * * * **Tőzsdei megbízásokat.** * * * * *

* * * * * **Váltó- és utalvány beszedéseket** * * * * *

* * * * * **Előleget nyújt értékpapírokra.** * * * * *

* * * * * **Szelvény-beváltás.** * * * * *

Értékpapírok, sorsjegyek, bel- és külföldi pénznemek

* * * * * **VÉTELE és ELADÁSA.** * * * * *

* * * * * **Osztálysorsjegyek eladása.** * * * * *

Élet-, tűz-, jég-, baleset- és szállítvány-biztosítások a leg-

* * * **olcsóbb díjtételek mellett eszközöltenek.** * * *

Az árú osztály már ez idő szerint elfogad megbízásokat és eszközöl

* * * **kötéseket a jövő idényű pirszén-szállításokra.** * * *

SZEMÜVEGET

orvosi rendelésre **kristály-üvegből** sajátkezűleg csiszol és felelősség mellett ad el

Majtinszky Lajos

éremmel kitüntetett látszerész

BAJÁN,

(Tóth Kálmán szobrával szemben.)

— Több elismerő levéllel rendelkezik. —

T. c.

MAJTINSZKY LAJOS

látszerész úrnak

HELYBEN.

Budapesten a klinikán szemeim megvizsgáltattam, Csapody tanár egy receptre felírta az üveg számát, de a receptet, mire haza jöttem, elvesztettem.

Véletlenül Majtinszky Lajos látszerészhez fordultam egy szemüvegért, s mikor később a receptet megtaláltam a Majtinszkyknál megvett szemüveg száma ugyanaz volt, a melyet a tanár a receptre feljegyzett.

Baján, 1897-ik évi április hó 30-án,

özvegy Szvaszticsné

Sárkány Mária, s. k.

Javítások szakszerűen és olcsón végeztetnek.

Egy jó házból való fiú

tanoncul felvétetik

Nánay Lajos könyvnyomdájába

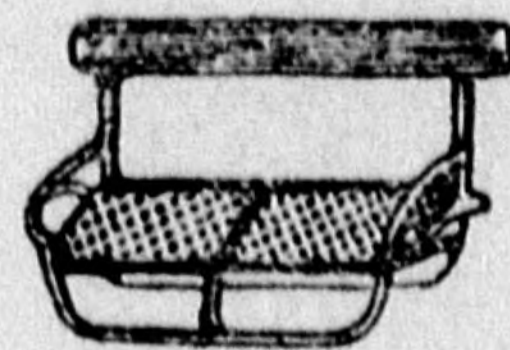
— B A J Á N. —

Ajánlom saját készítésű fölülmulhatatlan erős és olcsó

sodrony ágy- betéteimet,

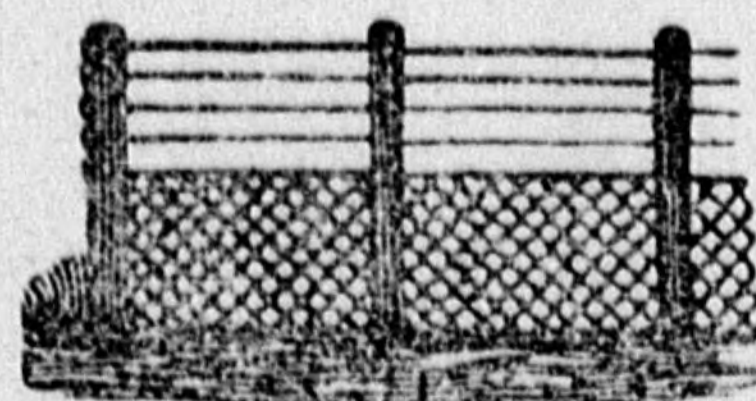
melynek ára csak 8 korona. Kell, hogy ezt a legszegényebb ember is megszerezze, egyrészt mert olcsó, másrészt pedig egészségi szempontból, mert ezáltal a szalma kellemetlen és egészségtelen kigőzölésétől, valamint a fergek elszaporodásától megóvatunk. Az ágy belvilágossága méretének hozzájáruló beküldése után a betét 1 nap alatt a legpontosabban elkészítetik.

Készíték továbbá

ruganyos

kocsiüléseket

felakasztható és faládával 12 kor-ért

(kocsiülés)

(kerítés)

SODRONY LÁBTÖRLÖKET

(fekete v. rezesített) nagyság szerint	cm.	30-50	30-60	30-70	40-70
és a következő árakban:	fill.	110	130	150	200

kokusrost betéttel 30-40 fillér több.

Különösen ajánlom sodrony fonataimat, mely nem kerül többbe, mint a rendes léczkerítés, mely kertek, szőlők és udvarok bekerítésére rendkívül alkalmas. Kavicskosarak, áthányó rosták föld és kavicsnak, ökör-szajkosarak, méhész főkötők, baromfi ketreczek s minden e szakmába vágó munkák olcsón, jól és a legrövidebb idő alatt szállíthatnak.

ifj. UTRY PÁL, BAJÁN.

Bérmálási ajándékok

kaphatók a legjutányosabb árban szolid kiszolgálás mellett

RUDE IGNÁCZ

műorás és ékszerész-nél

BAJÁN,

(a »Központi Szálló« átellenében)

Ajánlja ujonnan és izléseken berendezett nagy raktárát mindenféle **arany-, ezüst- és drágakő ékszerekben**, valamint valódi **China-ezüst tárgyak** és **evőeszközökben**.

Nagy választékban tartok pontosan szabályozott, valódi

HONI- és

svájci zseb-, fali-, inga- és ébresztő-órákat

a legegyszerűbb és legfinomabb kivitelben.

Arany- és ezüst-ékszereim a m. k. fémjelző hivatal által vannak hitelesítve.

Órajavítások, valamint minden e szakbavágó legkomplikáltabb munkák; **Chronometre** és **ütő-zsebórák**, egyszerű- mind **ékszerjavítások**, **vénnöki** munkák olcsón, szakszerűen és gyorsan SAJÁT MŰHELYEMBEN végeztetnek

2 évi írásbeli jótállással.

Veszek ZÁLOGCÉDULÁKAT a legmagasabb árban esetleg azokat saját költségemen kiváltom és a többletet visszafizetem.

Régi ARANY- és EZÜST TÁRGYAK, valamint DRÁGA-KÖVEK a legmagasabb napi áron megvétetnek esetleg ujjal becséréltetnek.

Vidéki megrendelések posta fordultával eszközöltenek.